

únor 2009

Tramprský občasník (nejen) pro
západní Kanadu a USA.
Adresa: Aleš Klestil
2645 James Island Rd.
Saanichton, BC
Canada, V8M 1V4
Tel.: (250) 544-0909
Email: stopa@shaw.ca

20 LET STOPY

Je to k neuvěření, jak ty roky letí. Nikdy jsme si nemysleli, že budeme STOPU vydávat tolik let a že pro trvalý zájem bude stále pro koho ji vydávat. Začátky byly nesmělé. Druhým rokem jsme měli jednoho předplatitele, ale třetím rokem jich už bylo třináct. Počet čtenářů se zvyšoval velmi pozvolna. Nebyl Internet a málokdo měl počítač. Velvetová revoluce v Československu byla jeden měsíc stará a nikdo si neuměl představit, co přinesou následující roky..

Přišel světový potlach 1993 v Coloradu a další na Bush River v Britské Columbií (1998). Internet se rozšířil do celého světa a s ním i možnost distribuce trampského tisku bez použití neustále se zdražující poštovní služby. Naši rodné domoviny se otevřely brány světa a pro mnoho trampů se cestování po zeměkouli stalo nejen možné ale i uskutečnitelné.

V republice se několikanásobně zvedly ceny a také platy. Cena za dolar ale klesla z třiceti pěti korun (1976) asi na patnáct (2009). Železná opona se zrušila ale o podobné vymoženosti se mluví mezi USA a Mexikem. Uvidíme co se stane teď, když první v historii se stal americkým prezidentem černoch.

Jaký vliv mají všechny tyto události na trampy v Kanadě? Je pro nás stále obtížnější najít místa, kde jsme jen my a příroda. Dříve to bylo otázkou ujetí 50-100 km, nyní musíme jezdit několik set kilometrů. Aktivní členové party se dostávají do věku, kdy je čas odejít do penze. Mnozí z nich situaci vyřešili tím, že prodali nemovitosti ve velkoměstě a odstěhovali se do divočiny na místa rozházená po celé Britské Columbií. Stávají se tak trampy "na plný úvazek" (full-time) a občas na weekend zajedou do města. Vybrali si krásné oblasti a stojí za to je občas navštívit. - r -

Svatba na ranči Verulda.

Konala se 31. ledna 2009 . Nešlo se do kostela, ale nebeská klenba nad hlavami nevěsty Dáši a ženicha Bobina, zářila tou nejmodřejší barvou a zasněžená krajina prozářená zimním sluníčkem přímo oslepovala svojí bělostí. Není krásnějšího chrámu pro svatbu pod širákem. Za svědky jim byli kamarádi Yany a Tony. Druzičku Julii kdosi postavil ze sněhu, i kytici jí vtiskl do náruče. Psi Roxana s Mukim si hlídali ženicha a nějaký psí Australák, kterého si přivezla Dáša z Česka, střežil ji. Z domova má spoustu psích medajlí, tady si snad najde nějakou psí slečnu místo medajle. U tátova velikého kroku nechyběly ani jeho děti Petra a Robin s přítelkyní. Pro oddávajícího ministra to byl první svatební obřad konaný na sněhu. My se připojujeme s přáním, aby jim modrá obloha nad hlavou, štěstí a zdraví vydržely dlouhá léta. A se stejným úsměvem ať se jim daří přeskakovat malé i větší překážky na společné cestě životem.

Za redakci Maruška

11. podzimní slezina se konala na ranči Fort Adamson v Texasu 8. listopadu 2008.

Někteří kamarádi jako Santana z Iowy a Montana z Colorada už přijeli o tři týdny dříve, než se slezina konala. Též Pepan s Jiřkou z Ontaria se dostavili 14 dní předem a pak se sjížděli ostatní kamarádi ze všech možných států US a Kanady. Většina z nás je už v důchodovém věku, takže kamarádi přijíždějí o několik dní dříve a pak ještě zůstávají dalších 14 dnů na ranči, aby si užili prodlouženého Texaského léta.

Počasi vyšlo opět na jedničku. Přes den se teploty pohybovaly kolem 80°F (27°C) a večer padla teplota na 60°F (15°C) takže bylo příjemně u ohně, který nepřetržitě plápolal víc jak 6 týdnů. Sobotní potlachový oheň nám po setmění zapalovali kamarádi Špacír z Californie, Jirka z Colorada, Jiřinka z Ontaria, Máša z Colorada, a Brumla z Manitoby nám vztyčoval vlajku.

Po tradičním proslovu a zahrání Vlajky byl oheň věnován kamarádům co odešli v roce 2008 do věčných lovišť.

Byla to kamarádka Jiřinka Rolová z B.C., Vojta Fryzek z Ontaria a Harry z Colorada.

Minutou ticha a písní "Do osady přišla dívka" byla uctěna jejich památka.

Kamarádovi Bublinovi a Tetě Hugo byla předána ručně malovaná placka od Santany, protože přijeli z největší dálky - až z B.C. Kamarád Sam ze Sokolova dostal cenu (bustu Indiána) jako jediný účastník z České republiky.

Pak začala volná zábava, kdy se hrálo a zpívalo (dokonce i tančilo) až do ranních hodin.

Soutěž o "Putovní prasátko" si tentokrát (více jak po sedmi letech) odvezla "borkyně" z Colorada Maruš Gamzová.

Sleziny se zúčastnilo 74 kamarádů a 10 dětí, většinou z "přespolních" států jako Alabama, California, Colorado, Florida, Illinois, Iowa, Ohio, Oklahoma, Wisconsin a kamarádi z Kanadské B.C., Manitoby, Ontaria a samozřejmě i kamarádi z Texasu.

V neděli v dopoledních hodinách byla udělána společná fotka a někteří kamarádi se začali rozjíždět do svých domovů. Více jak polovina ale zůstala i další týden.

Většině kamarádů se slezina velice líbila, protože to vlastně byla taková "rodinářská sešlost". Mnozí z nás se známe již desítky let a vždy se těšíme na naše setkání, takže vládne značná pohoda a kamarádství, jak to má při těchto setkáních být. Také nám slíbili, že příští rok přijedou znova.

Chci touto cestou taky poděkovat všem kamarádům, co mě a Fífovi pomáhali slezinu připravit, hlavně s řezáním dřeva a přípravou potlachoviště. Byli to Santana, Montana, Pepan, Jiřinka (vyvařovala pro hladové hrtany), Tonda (hlavní topič), Růža, Uma, Honza (audio operator), Napoleon, Pletinoha, Špacír, Rybář, Pata, Bublina, Teta Hugo a Fanoš (obveselovač). Tak ahoj a zase příští rok u nás v Texasu na Fort Adamsonu.

Farář

Český rozhlas ve světě.

Jsmo roztroušeni daleko za hranicemi naší vlasti, ale často nám přinese potěšení poslech české populární, country nebo trampské hudby. Většina těch co mají internet ví, že se mohou napojit na české webky, kde běží od rána do rána pořad, který lze poslouchat. Sem tam jsou zprávy, ale většinou to je hudba všech možných žánrů, co si kdo vybere. Přináším pár adres, které můžete vyzkoušet anebo si najít i mnoho jiných. My máme rádi trampskou a country muziku a běží nám to doma většinou času po celém bytě. Jak ale zapojit reproduktory někde jinde, když to hraje na počítači, který je v místnosti jiné části domu nebo bytu. V tom případě lze zakoupit „wireless speakers“, neboli bezdrátové reproduktory (\$50-\$150). Malá „vysílačka“ s anténou se zapojí na rozdvójku do té samé zdířky, kde jsou už zapojeny počítačové reproduktory (stereo audio cable splitter k dostání v obchodech s elektronikou). Reproduktor lze umístit kdekoli po bytě, v kuchyni nebo i na dvorku, na verandě, prostě kde máte chuť poslouchat. Funguje to do vzdálenosti asi 30 metrů od zdroje, kterým je ta vysílačka. Pokud chceš z nějakého důvodu radio nahrávat, tak potřebuješ program, který to umožní. To co já používám je PolderbitS Audio Recorder. Je to velmi jednoduché a pro každého naučitelné. Prostě to co hraje přes počítačový reproduktor lze digitálně nahrát na pevný disk buďto v MP3 nebo WAV formátu. Nahrává to tak dlouho, dokud bude na disku místo. Tento program lze ale využít i jinak. Máš doma staré zvukové kazety? Nebo elpíčka? Nahrával jsi někdy u ohně na kazeťák? To všechno lze digitalizovat a dát na disky CD nebo DVD. Výstup z magnetofonu zapojíš na vstupní (INPUT) zdířku, která je na zvukové kartě počítače. Zvukovou kartu má každý počítač, jinak bys neměl zvuk. Stačí pustit magneták a zvuk jde do počítače a tím pádem ho lze nahrát. Přehráš si můžeš všechny koupené pásky a dát si je na CD, nejlépe ve formátu MP3. To se vejde na jedno CD asi 120 písniček. Lze to vypálit i na DVD a v tom případě se tam

vejde písniček 6-krát tolik. CD nebo DVD disk pak přehráváš v DVD přehrávači, který přečte MP3 formát. To je snad už každý jeden, pokud nemáš hodně starý nebo SONY přehrávač. Když máš v autě CD MP3 přehrávač, tak to hraje i tam.

Jedna připomínka. I když počítač hraje hudbu, tak ho můžeš současně používat na jiné programy jako třeba eMail, MS Word a mnoho jiných, bez toho, že by se navzájem rušily. Co ale ruší zvuk jsou jiné programy, které mají zvuk a pošlou ho do reproduktorů. Třeba když otevřeš PowerPoint (PPS) nebo Media Player Clips přílohy k eMailu. Nic hrozného se nestane, ale slyšíš pak oboje dohromady a pokud zároveň nahráváš, tak to je znehodnoceno.

České Radiostanice na Internetu:

<http://www.radiotower.com/country-CZ.html?p=3&ord=rating&dir=desc>

<http://www.play.cz/listen/listen.php?sh=country&bitrate=64&stype=WMA>

http://www.thradio.net/showcategory.php?kategorie=cou&zaznam=5&c_listu=2

<http://rlcast.lide.cz/?radio=web-osada>

Software na nahrávání a editování zvuku:

<http://www.polderbits.com/>

Na Internetu jsou stovky podobných programů, některé dokonce zadarmo. Doporučuji PolderbitS protože je jednoduchý, levný (\$30) a již jsem dostal zadarmo několikrát update. Jelikož jiné programy nemám zapotřebí hledat, tak doporučuji tento. Podotýkám, že s nimi nemám žádnou smlouvu a nic od nich nedostávám za propagaci.

Jméno programu je „PolderbitS Sound Recorder and Editor“. Program lze stáhnout z uvedené adresy a vyzkoušet 30 dní zdarma. Za tu dobu poznáš, jestli se ti líbí natolik, že ho koupíš. Pokud potřebujete někdo pomoc, tak buďto přes eMail nebo zatelefonuj. Rozhodně to nebudu považovat za obtěžování a pokud budu schopen, tak rád pomohu. Telefon i eMail adresa je v záhlaví STOPY. Udělá mi radost i to, když si někdo takový systém pořídíte. Znáám pár trampů, co to již mají a jsou s tím nadmíru spokojeni, hlavně jejich ženy. (Otík s Aničkou, Ríša s Meruňkou)

Aleš

Z Prad'ourových zapomínek

Zrádné barvy na stole

„Když člověk přichází do let, všechno ho začíná bolet“, stěžuje si autor písničky. Jenže když už v těch letech je, plíživě zapomíná na dávná vlastní alotria a má tendenci k mentorování, jaká,že je ta dnešní mládež.....

Dnešní zapomínka bezpochyby potěší ty, co znají můj poněkud skeptický postoj k nadměrnému požívání „všeho, co teče“.

Pokud si někdo ze čtenářů stopy u mně zafixoval obrázek suchara, který v uveřejňovaných příhodách z „mladých“ vandrů vynechával údaje o počtu lahví či dokonce - v blízkém potoce chladících se soudků s osvěžením, a který se tvářil, jakoby se jednalo téměř o vandry Rychlých Šípů, tomu teď srdce přímo zaplesá.

Opravdu si stojím za tím, že nejhezčími a nezapomenutelnými zážitky jsou ty z těch prvních vandrů, kdy vstřebáváš ty nádherné chvíle v panenské přírodě po boku stejný pocit prožívajících kamarádů.

Na jeden z takových jsme se tehdy (asi v r.1957) vypravili.

Jedním z našich tehdejších oblíbených čundr-cílů byly zříceniny hradu Zlenice. Tedy místo nad Zlatou řekou, ozřejmené širší veřejnosti Radovanem Šimáčkem v jeho středověké detektivce „Zločin na Zlenicích hradě“. Před lety byl na docela zachovalou hlásnou věž hradu na ostrohu nad Sázarou romantický výhled z vlaků, směřujících na Benešov (za stanicí Senohraby). Bylo to důvodem, proč se zříceninám zlenického hradu začalo (nesprávně)

říkat Hláska, zatím co pojem Zlenice je spíše fixován na stejnojmennou osadu na protějším břehu řeky (za níž v lese kdysi byly patrné základy vyhořelé chaty – údajně původního útočiště osady Gold River s Bobem Hurikánem).

Senohrabskému nádraží tehdy vévodil geniální, evidentně promyšlený a naprosto nepřehlédnutelný nápis nad místním „magacínem“:

„Když dodávky státu splníte, světa mír posílíte“

„Naše vítězství je jisté, vzhůru na imperialisté“, připojil k tomu na schůdkách vagonu Chosé někde vyčtené klišé. „I na komunisté, vole!“ dodal Malej Pavel, a Kytlička se bezděky rozhlédl, páč měl za „velezradu“ zašít oba rodiče. To už jsme ale padali serpentínami do propasti, zvané Hrušovské údolí, po jehož levé straně se po chvíli chůze vypínalo místo našeho zamyšleného nocoviště.

Co čert nechtěl (tuším ale, že chtěl), ozvalo se zdáli halasné „ahóóój“ a vynořil se jakýsi známý Honzy, pozdějšího Dannyho (kterého pak po letech za mořem začali přezdívat Rudým Okem). Nic nového, on měl známé snad i v Grónsku, jenže přichozí hoch (zřící 2 kytary v našem středu) velmi úpěnlivě žádal, zdali bychom večer nepřišli „Na Ostrůvek“, což byla tehdy osvěžovna, kterou nebylo možno přehlédnout právě pod serpentínami ze senohrabského nádraží. Že prý tam slaví už nevím co, a že by si s námi rádi zazpívali (a ještě vyprodukval řadu dalších lákacích a zvucích keců).

Nějak jsme snad ani nehledali argumenty proč ne, a stoupali lesem

zalágrovat. Na Ostrůvek jsme pak večer dorazili, sypající si pomyslný hrášek pro snadné nalezení cesty zpět k tábořišti (ujařmení naivkové).

Večer začal naší „znelkou“ „Jsem král, faraon egyptský“, končící poetickým „Hrom by Tě pytlíkem přes palici vzal“. Pohledy osazenstva lokálu (včetně velice čiperné výčepní) k pozvaným troubadourům nebyly sice přímo obdivné, ale když jsme spustili trojhlasně náš parádní kousek V Cherokee, kde vládne Bůh a cowboy, začaly se ledy lámat. Pro jistotu jsme přihodili „Zuzanu“, v níž jsme samozřejmě – jako tenkrát snad všichni – sjížděli do údolí, kde teče „Tenisej“ (víceméně proč by veršotepec nemohl zkumulovat dvě tak známé řeky, jako Tennessee a Jenisej, že?).

To už ale byli živáčkové na sále naši, a něžná pohlaví pozůstatků místní smetánky (Senohraby bývaly před „vítězným únorem“ letoviskem pražské „high society“) objednávala písničky (což byly tehdejší hity jako Malajka, Černoška, Japonečka, Lilian, Zulu, Kamarádka... Abych ale nebyl nařčen z matriarchátu, tak také Tom zlatokop, Jerry vlčák, Chisco Kid, Zrzavej Jack, no a pak ty místopisné, jako Okoř, Sázava, Svatojanské proudy, Niagara, Oděská krčma, Píseň severu, Sing-Sing co budu trampům vyjmenovávat, co se tehdy zpívalo, když to každý ví, že?)

Slušně vychovaní kavalíři dam současně s vyslovením přání žadáných písniček objednávali pití pro pány muzikanty, takže se na našem stole objevovaly baterie panáků, připomínajících školní pastelky. Zřejmě - pro odlišení jednotlivých objednatelů, měl každý z nich svou oblíbenou barvu. Bílá Kmínka, žlutá Becherovka, červená

Griotka, zelená Peppermintka, modrá Raketa.....chybějící černá se následně dělala před očima, a rafinovaně pak v osmičkách nekonečna - permanentně oscillovala před našimi zraky s naší evidentní nemohoucností to přibrzdit.

Když pak Jarda dopil vodu po kytkách z vázy na stole a tvrdošjně prohlašoval, že spolkl pestík a plive bliznu, usoudila paní hostinská, že je čas jít do hajan a velice decentně nás sunula ke dveřím. Zdálo se jí ale, že je nás nějak moc. Netušila chudák, že ji lezeme zpátky do lokálu oknem a děláme, jako že se na nás zatím s vyexpedováním nedostalo.

Na návrat na bývalé pozemky rytíře Jana ze Zlenic to moc nevypadalo. Přes silnici naproti hospodě byla čerstvě posekaná louka s přímo idylickými kupkami vonícího sena. Tak problitou píci pro chudáky kopytnatce, jaká tam po nás za svítání zbyla, snad museli rovnou deratizovat, pokud nechtěli aby jim posel případný zvířecí konzument onoho – nyní již zdaleka nevonícího produktu přírody - na otravu alkoholem.

Proč prosakuji tak delikátní záležitost a nehraji si na Mirka Dušina jako někteří?

Prostě proto, že takový je někdy život!

A závěr? Udělali jsme tenkrát trampskému národu pěknou ostudu a jsem rád, že někteří z trampů si z toho vzali odstrašující příklad a aby něčemu podobnému zamezili, trénují se cílevědomě v umění pit - pěkně stranou při akcích v přírodě - aby je pak na veřejnosti nemohl nějaký ten chlast překvapit. Jen houšť a větší kvapky!

Ahoj Zdeněk von Prađourow

Bude sekce trampingu v Národním muzeu ?

Obracím se tímto po letech na trampskou veřejnost s informacemi o možnosti vzniku muzea, které by dokumentovalo historii trampingu v českých zemích a na Slovensku. V krátkosti připomínám, že můj článek o trampském muzeu vyšel před téměř pěti lety a mě tato myšlenka stále neopustila. Dnešní situace je podstatně příznivější. Záleží teď na nás trampech a zvláště na těch starších a zkušenějších, zda věc dotáhneme do zdárného konce. Co se změnilo? V listopadu 2008 jsme získali kontakt na soukromé muzeum v Brně, které dokumentuje český a slovenský exil ve 20. století. Jeho majitel a tvůrce, pan Jan Kratochvíl, nám nabídl volné prostory pro vytvoření expozice. V prosinci minulého roku jsem měl jednání s PhDr. Markem Junkem, vedoucím oddělení novodobých dějin Národního muzea. Dostal jsem od něj předběžný příslib, že Národní muzeum by mělo zájem o vytvoření sbírkového fondu předmětů z trampského života. Naše sbírky by se staly součástí dokumentace vzniku a vývoje Československého státu od počátku 20. století do současnosti. Tímto krokem by se naplnilo to, o čem se mi v posledních letech jen snilo. Vždyť záruka, že vše co má vypovídající hodnotu pro naše potomky, bude navždy uchováno v Národním muzeu je tím nejlepším, čeho bychom se mohli my trampové dočkat. Nedovedu si představit větší čest pro každého, kdo chrání, sbírá a uchovává památky na historii trampingu, než zachovat své sbírky v národním muzeu, kde budou stále přístupné široké veřejnosti. Tyto "trampské poklady" by byly odborně ošetřeny, popsány a chráněny v naší nejváženější muzejní instituci.

Přestože my trampové jsme nebyli nikdy nakloněni vytváření jakýchkoliv organizovaných spolků mimo trampských osad, bude v tomto případě založení občanského sdružení trampských sběratelů z mnoha důvodů nezbytné. Vychází z zkušenosti, kterou má skautská organizace Klub skautských sběratelů Junáka. Ti již s Národním muzeem spolupracují a smlouvu mají uzavřenou. Národní muzeum potřebuje pro další jednání věci znalého partnera - právní subject a nikoli jedinice. Podle mého názoru je nutné, aby vznikla síť krajových spolupracovníků, kteří by v dané trampské oblasti

pomáhali s vyhledáváním a záchranou regionálních exponátů, které by charakterizovaly jejich oblast. Obracím se proto na trampské písničkáře, řezbáře, malíře a další trampské tvůrce a sběratele historie, bez nichž by toto velké dílo nemohlo vzniknout.

Neoslovuji tím jen kamarády z Čech a Moravy, ale i na Slovensku, které vždy patřilo a dodnes patří k naší společné trampské historii. Nesmíme také zapomenout na kamarády, kteří z různých důvodů odcházeli v minulosti do emigrace. Exilový tramping si zaslouží být zdokumentován a měl by se stát významnou součástí naší muzejní expozice. Od roku 1993 jsem byl na všech celosvětových potlačích a zúčastnil se i mnoha dalších akcí našich trampů v exilu v různých částech světa od Kanady až po Australii. Pokud se podaří v českých regionech a na Slovensku tým spolupracovníků vytvořit, sejde se jednou nebo dvakrát ročně, aby si vytřídil to, co bude předáno do Národního muzea k uchování ve sbírkovém fondu. Z těchto fondů se budou vytvářet výstavy, ať už krátkodobé nebo trvalé.

Rovněž zde bude nezbytná spolupráce mezi muzeem a sdružením trampských sběratelů. Sám za sebe mohu slíbit, že jsem tyto smysluplné aktivity připraven finančně podporovat. Mnou poskytnuté prostředky by měly směřovat k založení občanskému sdružení, dále k úhradě poštovního za zaslání exponátů od dárců muzeu a v neposlední řadě též k vybavení pro budoucí expozici. Rovněž se chystám oslovit přímo některé trampské osobnosti v zahraničí a požádat je o podporu naší společné věci.

Bez ochoty Vás - všech trampů, kteří mi pomůžete tuto myšlenku uvést do života, nemůže trampské muzeum vzniknout.

Očekávám Vaše názory, připomínky a nabídky spolupráce na kontaktní telefon a adresu.

Miroslav Navrátil - Prcek
Tišnovská 9, Hradčany, 666 03-CZ
eMail: prtis@volny.cz
mobil: +420 737 288 081
skype: prcek1233

Jirka Živný ml.

Těžko se píše vzpomínka na člověka tak mladého.

Jirka Živný Junior pracoval v posledních dvou letech pro International Humanitarian Hope Society se sídlem v Kamloops. Jako misionář byl v Číně, v Jižní Americe a ve Vietnamu. Naposledy se staral o opuštěné děti v Kambodži, kde byl 9. ledna 2009 přepaden, okraden a do bezvědomí zmlácen, po vybrání peněz z ATM mašiny. Svému zranění po necelém týdnu podlehl. V poslední době bydlel v Kamloops (Britská Columbia) a občas se objevil mezi trampy Západní Kanady. Fotografie je z potlachu na Squamish River v roce 2007. Viděli jsme ho také na svatbě Toma a Světlany v Coalmontu.

Vzpomeňte na Jirku při nejbližším táborovém ohni a také na jeho záslužnou a obětavou práci pro děti a sirotky v zaostalých zemích světa, která ho stála život. Bylo mu pouze 43 let.

Pegin 2009

První lednová sobota patřila již po šestatřicáté tradičnímu setkání trampů, jezdících na řeku Oslávku uctít památku kamaráda Pegina a vzpomenout na všechny kamarády, kteří po něm odešli do trampského nebe.

Koná se to pod zříceninou Ketkovského hradu (Levnov), nebo jak mu říkají trampové - Ketkováku.

Mrzlo až praštělo, když jsme si to šlapali ze Senorad, naštěstí sněhu byl jenom poprašek, o to víc jinovatky.

Místo pod hradem, kde bývá symbolický táboráček, se rychle naplnilo pár stovkami trampů a přidruženého lidu.

Zalamovaly se palce, vyměňovaly novoročenky a tlachalo se s těmi, které jsme dlouho neviděli. Sem-tam přitom padla slzička či lok ohnivé vody.

Oheň byl zapálen v deset hodin. Kamarádi zaspívali Vlajku a minutou ticha uctili ty, kteří již mezi námi nejsou. A pak se hrálo, až muzikantům mrzly prstíky.

A nová sezóna byla otevřena. Kolem poledne se sešlost rozcházela, někteří na výšlap po okolí či do teplých chat, většina do přilehlých hospůdek. My tradičně do té v Ketkovicích. Zněly tam kytary starých pardů střídavě s Romanem Horkým od Kamelotu a spol.

Po cestě do Brna jsme se ještě zastavili na Dělnáku v Zastávce, kde pro změnu hrála mladší generace a to tak krásně, že se nám vůbec nechtělo domů.

Ale vše má svůj konec a jistě se tam za rok zase sejdem.

Ahoj Lilka

Zimní vandr na teplé prameny.

Stalo se již tradicí, že se na zimní vandr v listopadu vydala skupina trampů z Vancouveru. Horké prameny Skookumchuck, které jsou v řece Lillooet, se staly už po několikáté cílem a i tentokrát se vandr povedl. Na rozdíl od loňska tam nebyl žádný sníh.

Horní Jelení.

34. ročník Festivalu Trampských Písní se koná 29. - 31. května 2009 v sokolovně v Horním Jelení. Pátek: zahajovací táborák, Sobota: festivalový den. Neděle dopoledne: slavnostní ukončení. Hosté: Tempo di Vlák, Duo Durango.

POZDRAV Z VANDRU POD ŠIRÁKEM posílají Vladimír, Káča, Ludva, Kost'a a Best.

Povstaňte kamarádi . . .

Se smutkem v srdci oznamujeme, že 25. února 2009 zemřel v Chabařovicích bývalý šerif osady "Mimo zákon" kamarád Škyt - Pepik Jankovský. Zemřel doma, v kruhu kamarádů s kytarou v ruce. Aleš

. . . v osad jak má to být, pevnou rukou vládne Škyt pro osadu modrých dále, stojí p ece za to žít . . .

(z písní ky "Habartice")

INTERNET

STOPA je také na WEBU a můžeš si ji stáhnout a natisknout i v barvě na této adrese:

<http://members.shaw.ca/stopa>

Další spojky na trampské stránky:

http://domov-trampu.home.comcast.net/~domov-trampu/Baron_CO

<http://www.sdruzeni-avalon.cz/>

Pucejř - Praha

<http://atrey.karlin.mff.cuni.cz/~mj/songs>

písníčky

<http://bierberry.com/>

Archiv písniček

<http://www.kamarad-au.net/>

Kamarád, Austrálie

<http://www.trampnet.sk/>

Pekelník, Bratislava

<http://sto.webpark.cz/>

STO Severu

Trampské DVD a CD disky (Made by Stopa)

- 1 - Saperova Padesátka - květen 2002 - VCD
- 2 - Velrybářská Výprava 1999, VCD
- 3 - Vzpomínka Na Jirku Živného SVCD
- 6 - Mušláma 1990-1995, SVCD
- 9 - Yukon River 2003, 400 km 170 trampů v lodích na Yukonu
- 10 - DVD obsahuje disky č.4+7+8 Bush River 2002, Vítání Jara 2003, Potlach na Squamish River 2003 (*)
- 13 - Videokronika osady Kamarádi Ostrova - rok 1990, DVD Vítání Jara o Velikonocích 1990, Potlach K..O. v květnu 1990., Velký Vandr na Yukon v létě 1990 (Cassiar, Dempster Hwy) Caldwellský Potlach na Saskatchewan Crossing pod sněhem
- 14 - Události z videokroniky. DVD obsahuje video z disků číslo 5+11+12. Dlouhému Jirkovi je 50, Vítání Jara na Ostrově 2004, Májový weekend (padesátka Yany)
- 15 - Videokronika - Velký Vandr 2004, léto na Lowry Lake
- 16 - DVD Potlach na Bush River 2004, pořádala osada TPHB
- 17 - DVD Vítání Jara na Ostrově 2005. (*)
- 18 - DVD Vzpomínkový táborák na Squamish River v dubnu Vandry s Kamarády Ostrova v červnu 2005, Big Doug kemp
- 19 - Teslin River 2005, 400 km na řece Teslin a Yukon. (F) 75 trampů 12 dní v divočině nespoutaných řek
- 20 - Videokronika let 1983-1994, Vítání Jara 1983 (Weeks Lake) VJ-1984 (Sarita River), Potlach STO Squamish 1985, VJ-1991 Nitinat, Potlach TPHB 1994 (Finley Creek) (*)

- 21 - Vandry s Lampou, DVD, soubor záběrů ze života Lampy (*)
- 22 - Vítání Jara na Ostrově 2006, DVD, 25. výroční táborák se zapsal do dějin kroupami o velikosti naftalínu. + Zimní vandr Ostrovanů v únoru na Lowry Lake (*)
- 23 - Vencovi je 65 - Oslava narozenin na bouďě v horách za Princetnem nedaleko Link Lake v B.C. (F)
- 25 - 7. Světový potlach 2006 v Texasu, DVD (*)
- 26 - 5. Světový potlach 1998 na Bush River, . (-)
- 27 - Vítání Jara na Ostrově 2007, DVD, Oheň na pláži (*)
- 28 - Potlach STO Vancouver 2007 v údolí Squamish River (*)
- 29 - Trampská svatba Toma a Světlyny v srpnu 2007 (F)
- 30 - 4. Světový potlach v Coloradu v roce 1993-DVD (*)
- 31 - Vítání Jara na Ostrově 2008 - sněžilo ale nepršelo (*)
- 32 - Fishing Derby v Cariboo Country 2008 (*)
- 33 - Zvukové CD s nahrávkami MP3 od táboráků v Kanadě. 65 písniček zpívá řada kamarádů jako Dudlík, Hanzin, Fony s Pavlou, Áda s Lenkou, Reďák, Bobin a další

(*) = na disku jsou datové soubory s archivem STOPY

(F) = na disku jsou jen fotky/soubory MP3

Cena za disky je dobrovolný příspěvek na adresu v záhlaví STOPY (donation). Suma je určena k pokrytí nákladů výroby a poštovního.